08/09/2020

Τούρκος καθηγητής ακυρώνει τη ρητορική Ερντογάν

/ Επικαιρότητα

Το άρθρο Τούρκου καθηγητή, του Μεχμέτ Εφέ Τζαμάν, που «ακυρώνει» την ρητορική του Ερντογάν και των συμβούλων του για τη συνθήκη της Λωζάνης και τις ευθείες απειλές εναντίον της Ελλάδας, παρουσιάζει στην σελίδα του στο facebook ο Επίτιμος Αρχηγός ΓΕΕΘΑ, Στρατηγός Μ. Κωσταράκος.

Συγκεκριμένα ο κ. Κωσταράκος γράφει:

«ΗΧΟΥΝ ΤΑ ΤΥΜΠΑΝΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ» – ΤΟΥΡΚΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΓΡΑΦΕΙ ΟΣΑ ΔΕΝ ΤΟΛΜΟΥΝ ΝΑ ΓΡΑΨΟΥΝ ΠΟΛΛΟΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ – «ΑΠΟ ΤΟ 1923 ΤΑ ΝΗΣΙΑ ΕΜΕΙΝΑΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ. ΤΕΛΕΙΑ!»

Ο καθηγητής Μεχμέτ Εφέ Τζαμάν τόλμησε να εκφράσει μέσα από άρθρο του αντίθετη άποψη από το καθεστώς Ερντογάν, με αποτέλεσμα να δέχεται απειλές για τη ζωή του.

Συγκεκριμένα ο καθηγητής πριν από λίγες ώρες ανάρτησε το παρακάτω μήνυμα: Με λιντσάρουν α) Τούρκοι εθνικιστές δεξιάς πτέρυγας (γκρίζοι λύκοι), β) Εθνικιστές αριστερής πτέρυγας (Kemalist ulusalcı), γ) Ισλαμιστές και Ερντογανιστές, δ) Παιδιά του βαθέως κράτους λόγω αυτού του άρθρου».

Κατόπιν παραθέτει το άρθρο για το οποίο, όπως αναφέρει, θέλουν να... εξαφανίσουν οι Τούρκοι τον καθηγητή:

Γράφει ο Mehmet Efe Caman –
Σε παλιότερα άρθρα έχω αναλύσει την προσέγγιση της Τουρκίας για την Ανατολική Μεσόγειο και τη θάλασσα του Αιγαίου. Έστω κι αν δέχτηκα πολλές αντιδράσεις, κατά τη γνώμη μου είναι πιστεύω σημαντικό να τα γράψω αυτά. Τη νοοτροπία πού έχουν για την εξωτερική πολιτική, τα ευρασιατικά στοιχεία βαθέως κράτους πού έφτασαν στην κυβέρνηση, μπορούμε να την κατανοήσουμε από τις σημερινές σκληρές και επιθετικές θέσεις της Τουρκίας. Όπως έχω αναφέρει η Τουρκία φαίνεται να έχει επιδιώξεις κατά παράβαση της συνθήκης της Λωζάννης.
Σε σημερινό βίντεο που διέρρευσε στα social media, ο Ντογού Περιντσέκ, μιλώντας σε εκπομπή του Αχμέτ Χακάν, αναφέρει πως τα θέματα στην Ανατολική Μεσόγειο δεν μπορούν να λυθούν με το δίκαιο και με διαπραγματεύσεις, αλλά με τη στρατιωτική ισχύ και μάλιστα με πόλεμο. Ο Περιντσέκ δεν είναι ένας από τους ηλίθιους του ισλαμιστικού πληρώματος. Άλλωστε αν ήταν εξ αυτών δεν θα απαντούσα.
Αλλά όπως είναι γνωστό, τα βαθύτερα τμήματα του καθεστώτος και ιδιαίτερα ο στρατιωτικός κλάδος του ναυτικού έχουν επιβάλει στον Ερντογάν και στον περίγυρό του, την επεκτατική θέση της λεγόμενης “Γαλάζιας Πατρίδας”, πού υπονομεύει τη συνθήκη της Λωζάννης. Όσο κι αν ο Ερντογάν προσπαθεί να ενθαρρυνθεί με το σόου που έκανε γύρω από το φυσικό αέριο στη Μαύρη Θάλασσα, “οι θεοί θέλουν κουρμπάνια”.

Αν προσέξουμε τους ήχους που φτάνουν από βαθιά, αντιλαμβανόμαστε τους ρυθμούς των τυμπάνων του πολέμου. Ο Ερντογάν αντιλαμβάνεται πως η εκλογική βάση του, σε ένα τέτοιο περιβάλλον οικονομικών προβλημάτων, οικονομικών δυσκολιών και παρακμής, δεν θα τα σκεφτεί αυτά αλλά θα βουτήξει στα νεοθωμανικά όνειρα. Μάλιστα ακόμα και τα καθεστωτικά κόμματα της λεγόμενης αντιπολίτευσης, υπερασπίζονται ένθερμα αυτή την επεκτατική ρητορική περί Γαλάζιας Πατρίδας.
Όπως ανέφερα, εγώ στα γραπτά μου έγραψα τις αλήθειες, καθώς σύμφωνα με τα κείμενα του διεθνούς δικαίου -με πρώτο τη συνθήκη της Λωζάνης- η ρητορική και οι θέσεις της Τουρκίας αποτελούν απόκλιση από το status quo και βρίσκονται πολύ μακριά από την γραμμή της λογικής. Αυτοί οι οποίοι προσπάθησαν να μου απαντήσουν μέσω των social media, οι περισσότεροι είναι άτομα που προσπαθούν να προστατεύσουν την Τουρκία και στηρίζουν την σημερινή της επεκτατική τάση. Ένα από τα κοινά τους επιχειρήματα είναι πως η Ελλάδα κατά παράβαση της συνθήκης της Λωζάνης εξόπλισε νησιά του ανατολικού Αιγαίου. Αν και αυτά τα ζητήματα είναι πολύ τεχνικά, πρέπει να συνοψιστούν για να ενημερώσουν τους ανθρώπους. Όσο βαθύτερα πηγαίνουμε, τόσο περισσότερες πληροφορίες χρειάζονται.
Να διαιρέσουμε το Αιγαίο στα δύο;
Μια προσέγγιση από τον άξονα του δικαίου και της αδικίας του τύπου “Μα το Αιγαίο είναι μία μεγάλη θάλασσα! Ας την διαιρέσουμε σε δύο ίσα τμήματα” είναι πραγματικά αποκομμένη από την πραγματικότητα! Και από τη δικαιοσύνη επίσης. Τα κυριαρχικά δικαιώματα και τα σύνορα των κρατών είναι ένα από τα πιο σημαντικά ζητήματα των διεθνών σχέσεων και του διεθνούς δικαίου. Τα κυριαρχικά δικαιώματα της Ελλάδας στα νησιά του Αιγαίου είναι αναμφισβήτητα. Αυτό που η Τουρκία αντιλαμβάνεται ως πρόβλημα είναι η εγγύτητα κάποιων ελληνικών νησιών προς την ακτή της Ανατολίας.
Αυτό όμως δεν αλλάζει την πραγματικότητα. Εκτός από την Ίμβρο την Τένεδο τα Πριγκηπονήσια και όλα τα νησιά, νησάκια και βραχονησίδες που βρίσκονται σε απόσταση τριών μιλίων από την Ανατολία, όλα τα άλλα νησιά, νησάκια και βραχονησίδες ανήκουν στην Ελλάδα. Σε αυτό δεν είναι δυνατόν να λάβουμε υπόψιν κουβέντες καφενείου του τύπου “Μα αυτό είναι υπερβολικό!”.
Έδαφος χωρίς ιδιοκτήτη, είτε πρόκειται για ξηρά είτε για νησί, δεν διαφέρει, δεν σας ανήκουν. Τελεία! Η παράδοση αυτών των νησιών στην Ελλάδα έγινε με διεθνείς συνθήκες. Ούτε είναι κάποιο περιστατικό που συνέβη χτες. Η συνθήκη της Λωζάννης υπογράφηκε το 1923 και τα νησιά έμειναν στην Ελλάδα. Τα Δωδεκάνησα ήταν της Ιταλίας και όταν η Ιταλία έχασε τον πόλεμο μετά τον δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, στην συνθήκη των Παρισίων αυτά τα νησιά πέρασαν στην Ελλάδα. Η Τουρκία δεν πρόβαλε κάποια αντίρρηση σε αυτό, ούτε υπήρχε άλλωστε κάποιο νομικό έδαφος για κάτι τέτοιο. Για αυτό και η Τουρκία δεν αισθάνθηκε την ανάγκη

να στείλει καν αντιπροσωπεία στο Παρίσι.

Όπως και το 1945

Ας διαπιστώσουμε τώρα το εξής. Τα νησιά όπως και η ηπειρωτική χώρα έχουν δικαιώματα σε υφαλοκρηπίδα, χωρικά ύδατα και ΑΟΖ. Αυτό η Τουρκία δεν το δέχεται. Εντάξει αλλά αυτό δεν έχει κάποια σημασία. Διότι υπάρχει ο κανόνας του διεθνούς δικαίου. Αυτό αναγράφεται στη σύμβαση για το θαλάσσιο δίκαιο του 1983. Ναι η Τουρκία δεν το υπέγραψε και για αυτό δεν την δεσμεύει.

Αλλά αυτός είναι επίσης ένας προφορικός κανόνας του διεθνούς δικαίου. Επιπλέον, η μη αναγνώριση αυτής της κατάστασης των νησιών, ουσιαστικά δεν αλλάζει τίποτα. Αυτό είναι το status quo. Η Ελλάδα δεν θα δεχτεί ποτέ την αλλαγή του status quo. Η κατάσταση είναι παρόμοια με αυτήν μετά το 1945, όταν οι Σοβιετικοί ζητούσαν βάσεις στα Στενά, ενώ ζητούσαν επίσης το Καρς και το Αρνταχάν. Γιατί δεν δέχτηκε η Τουρκία εκείνα τα αιτήματα; Μα διότι είχε δίκιο! Έτσι λοιπόν και σήμερα η Ελλάδα στο θέμα του στάτους κβο και των δικαιωμάτων των νησιών του Αιγαίου έχει δίκιο.

Γιατί εξοπλίζουν τα νησιά οι Έλληνες

Ας έρθουμε στο θέμα του εξοπλισμού των νησιών του Αιγαίου. Πότε το έπραξε αυτό η Ελλάδα; Μετά από την σύσταση της στρατιάς του Αιγαίου από την Τουρκία! Ποιος είναι ο λόγος που η Τουρκία εκτός του πλαισίου του ΝΑΤΟ, ίδρυσε τη στρατιά του Αιγαίου; Πρόκειται για μία στρατιά που στρέφεται κατά της Ελλάδας. Αυτό είναι το πρώτο. Και ο δεύτερος λόγος για τον οποίον η Ελλάδα εξόπλισε τα νησιά του Αιγαίου, είναι ότι μετά την απόβαση του 1974 στην Κύπρο, όπως είχε συμβεί και με την Κύπρο ξαφνικά σαν να έπεσε από τον ουρανό άρχισε να τίθενται στην επικαιρότητα θέματα του Αιγαίου. Κι όμως τα λεγόμενα θέματα του Αιγαίου πριν από το 1950 δεν υπήρχαν.

Μετά από το 1950 το Δημοκρατικό κόμμα, άρχισε να ακολουθεί μία πιο ενεργητική εξωτερική πολιτική. Για αυτό το λόγο και η Κύπρος έγινε ένα από τα πιο βασικά πεδία αγώνων. Όταν μετά το 1974 Τουρκία δεν απέσυρε την στρατιωτική της παρουσία από την Κύπρο και δεν αποκατέστησε εκ νέου, αυτά που επέβαλαν το σύνταγμα της Κυπριακής Δημοκρατίας, η Ελλάδα ανησύχησε. Και ακόμα περισσότερο όταν στην κατεύθυνση των πραξικοπηματιών στρατηγών στις αρχές της δεκαετίας του 80 συστάθηκε η ΚΚΤΣ, η Τουρκία πλέον από πλευράς διεθνούς δικαίου κατέστη εξολοκλήρου εισβολέας. Σήμερα καταγγέλλουμε την ρωσική εισβολή και ενσωμάτωση της Κριμαίας από τη Ρωσία, έτσι δεν είναι; Μα αυτή ακριβώς είναι η θέση της Τουρκίας στην Κύπρο.

Η Τουρκία που από το 1974 έκανε την επέμβαση της με την ιδιότητά της ως κράτος εγγυητής, σύμφωνα με τις συνθήκες Λονδίνο και Ζυρίχης που της απέδωσαν αυτή την ιδιότητα, δεν έπραξε αυτά που έπρεπε. Κι όμως ο επίσημος σκοπός της επέμβασης ήταν η εξουδετέρωση του πραξικοπήματος που είχε κάνει ο Νίκος Σαμψών μαζί με τα μέλη της ΕΟΚΑ. Αυτή ήταν η δικαιολογία. Το να

επαναφέρουν δηλαδή το Σύνταγμα της Κύπρου. Να διασφαλίσουν τη συνταγματική τάξη στο νησί. Διότι εκείνες οι συνθήκες δεν έδιναν τη δυνατότητα στην Τουρκία να καταλάβει και να διαιρέσει την Κύπρο.
Σε αυτές τις συνθήκες η Ελλάδα φοβήθηκε πως η Τουρκία θα ακολουθούσε μία παρόμοια συμπεριφορά και στο Αιγαίο. Και εξόπλισε τα νησιά, για να διασφαλίσει την ελάχιστη τους άμυνα. Τι θα πει εξόπλισε; Ο ελληνικός στρατός βρίσκεται εκεί για να προστατέψει τα δικά του νησιά. Βλέποντας την σημερινή στάση του επεκτατικού καθεστώτος στην Άγκυρα μπορείτε να πείτε πως αυτή η κίνηση της Ελλάδας ήταν αχρείαστη; Η Τουρκία σήμερα δημόσια δηλώνει πως δεν αναγνωρίζει το πεδίο κυριαρχίας της γειτονικής χώρας. Αν υπό αυτές τις συνθήκες η Ελλάδα δεν μπορούσε να υπερασπιστεί τα νησιά της, αυτό κατά την γνώμη σας δεν θα αποτελούσε μία απειλή για την εδαφική της ακεραιότητα;
Η Τουρκία άλλαξε το status quo
Δείτε η διεθνής πολιτική προχωρά με δράσεις και αντιδράσεις. Η Τουρκία έκανε μία δράση και τώρα η αντίδραση σε αυτό είναι αναπόφευκτη. Η Τουρκία μετά το 1974, μη αποσύροντας τον
στρατό της από την Κύπρο, έκανε αλλαγή στο status quo. Αυτή είναι η δράση. Ενώ η Ελλάδα ως αντίδραση εξόπλισε τα νησιά της στο Αιγαίο. Η Τουρκία από το 1974 και μετά κατέχει στρατιωτικά το 40% των εδαφών μιας άλλης χώρας. Μήπως υπάρχει ενόχληση που το λέω; Λυπάμαι αλλά αυτή είναι η αλήθεια. Και μάλιστα αυτό με το σχέδιο Ανάν (απόσυρση στρατιωτών από το νησί και επανένωση της Κύπρου) το είχαν αποδεχθεί σιωπηλά και οι σημερινοί διαχειριστές της εξουσίας στην Άγκυρα.
Τώρα ο Περιντσέκ καθαρά εξέφρασε τις επιθυμίες της ομάδας της οποίας είναι εκπρόσωπος. Τι δηλώνει; Δηλώνει πως αυτή η ιστορία λύνεται με πόλεμο! Συμφωνείτε με αυτό; Αν η απάντησή σας είναι ναι, τότε σας έχω ένα κακό νέο. Αυτό δεν είναι πατριωτισμός. Αυτό λέγεται επεκτατισμός. Το θεμέλιο του θέματος είναι η λεπτή γραμμή ανάμεσα στο καλό και το κακό. Η Τουρκία σήμερα δυναμιτίζει τα θεμέλια της τάξης που έστησε η Λωζάνη. Αυτό αν το έκανε η Ελλάδα η Άγκυρα θα έπρεπε να υπερασπιστεί με όλη της την δύναμη τη συνθήκη της Λωζάνης. Για ποιο λόγο; Διότι Λωζάνη είναι που κατέστησε άκυρη την συνθήκη των Σεβρών, για αυτό! Αν δεν υπάρχει η Λωζάννη τότε ισχύει η συνθήκη των Σεβρών.
Η Τουρκία μοιάζει στρυμωγμένη στο κείμενο της Λωζάννης που αποτελεί όμως την εγγύηση για την ύπαρξη της. Δεν σκέφτεται όμως καθόλου το ποια είναι η εναλλακτική αυτού του κειμένου.
Συγχωρέστε με αλλά αυτή είναι μία θέση όχι και πολύ έξυπνη. Και επιπλέον είναι μία θέση νομικά και ηθικά αδύναμη. Και το σημαντικότερο είναι μία επικίνδυνη θέση. Γιατί; Για την εδαφική ακεραιότητα για την οποία τόση αξία λέει πως δίνει η Τουρκία. Ελπίζω ότι οι ταραχοποιοί στην Άγκυρα και μερικοί τυχοδιώκτες

δευτεροκλασάτοι αξιωματικοί με προφίλ σαν τον Ενβέρ Πάσα, να μην ρίξουν τη χώρα στην φωτιά.